

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

 $\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Sibiu, 17 Iulie st. v.

Încordarea ce există între noi și Maghiari e firească: noi avem în adevăr aspirații, care trebuie neapărat să între în conflict cu ale lor.

Terile supuse coroanei ungare au fost totdeauna un stat poliglot, în care s-au distins bine deosebitele națiuni unele de altele. Națiunea maghiară, căreia nu i se poate săgea meritul de a fi întemeiat acest stat, fiind totodată și cea mai numerosă, ceea mai bogată și cea mai bine organizată, a avut totdeauna o poziție predominitoare: ea a dat secoli întregi de a rîndul pe Regii țării, din mijlocul ei au ieșit cei mai mulți dintre oamenii politici, ea a stat în fruntea luptelor ce s-au purtat timp de o mie de ani aproape pentru existența țării, ea este aceea, care mai mult s-a identificat cu țara, încât istoria Ungariei e istoria poporului maghiar.

Cu toate acestea nici o dată țara nu s-a identificat și ea cu poporul maghiar, ci în toate timpurile elementele nemaghiare au stăruit asupra deosebitei lor poziții și Maghiarii au cedat acestor stăruințe.

Astăzi Maghiarii se cred destul de tari spre a nu mai ceda și vor să prefacă Ungaria în stat național maghiar.

Noi se înțelege sotom, că se înșeală, fiindcă și noi ne simțim tari în felul nostru.

Căci, la urma urmelor, de ce e vorba?

Noi voim să ne desvoltăm potrivit cu firea noastră românească, și cea mai intimă convingere a noastră e, că nu ne va costa multă luptă să ne asigurăm această desvoltare în Ungaria.

Maghiarii însă, răpiți de idea de stat maghiar, își dau toată silința să facă desvoltarea noastră națională peste putință.

Aici e conflictul: ei se opintesc să ne opreasă, iar noi ne opintim să mergem înainte.

Încordarea dintre noi e firească.

Am dorit acum ca oamenii politici mai serioși să-și dea seamă despre un lucru: mergem noi înainte ori nu? Căci dacă mergem, atunci e dovedit, că suntem o pedecă, pe care Maghiarii nu o pot înălța.

Aveam sentimentul, că, deși foarte cu anevoie, Români din țările supuse coroanei ungare merg pe toate terenele înainte și că conștiința națională nu numai nu slăbesce la dinșii, ci se întăresc din țări în țări. — Suntem însă Români și noi, și se poate, că ne facem ilușuni plăcute, vădând ceea ce atât de mult dorim chiar și acolo, unde nu este: despre progresele Românilor să judece aceia, care nu sunt și ei însăși Români.

Cum am înțelege însă nervositatea, cu care Maghiarii vorbesc de noi, dacă ea nu are izvor din sentimentul lor, că suntem prea slabii spre a ne putea opri în mersul nostru spre desvoltare?

Înțeleasă așa, această nervositate ar fi un semn bun, prima pornire spre o aprețire mai obiectivă asupra lucrurilor.

Din nenorocire însă tocmai ea îmăspresce în mod artificial încordarea și altfel destul de mare dintre noi și Maghiari.

Turbările dela Cluj, măsurile luate contra băieților dela gimnasiul din Lugoj, abusurile săvârșite la alegeri, mai ales la Cehul-Selagiului și la Bocșa-montană și năvala dată de presa maghiară asupra Românilor, pentru că s-au găsit cățiva emigranți, care vor să serbeze centenarul rescoalei dela 1784, toate aceste sporesc amăriștiunea și preocupă spiritele.

Dar ceea ce mai ales sădesce sămânța de vrajba e presa.

Diareele maghiare aproape toate vorbesc despre noi par că n'am fi oameni din oase, carne și sânge, ne amenință, ne batjocoresc, ne sgânderesc mereu, ca și când din adins ar voi să ne provoace să le dovedim, că și astăzi suntem tot oamenii, care am fost sunți acum o sută de ani.

Sunt apoi unele dintre diareele române, care grăbesc să le comunice Românilor în traducere articolele insultătoare ale foilor maghiare și să răspundă cu „energia cuvenită“ la ele.

Vine acum rîndul la diareele maghiare, și regula generală este, că aceste nu reproduc cu bună credință ceea ce se dice prin diareele române, ci exagereză în traducerea maghiară ceea ce se dice în românesce cu oare-care moderătună.

Nu putem admite, că aceste exagerări sună făcute fără intenție, căci nu-i este permis a le face cetitorilor maghiari împărtășire despre cele ce se dic în diareele române decât acelaia, care scie românesce. Altfel este un ignorant cel ce face comunicarea. Nu este un ignorant cel ce nu scie românesce: un ignorant e însă acela, care pretinde a sci ceea ce nu scie, care vorbesce despre lucruri, la care nu se pricepe.

Nu vom săgea, că diareele, în deosebi și cele maghiare, adeseori ne dau strălucite dovezi de ignoranță, vorbind în lipsă de cunoștință de cauză despre lucruri, la care nu se pricepe: în acest caz însă nu poate fi vorba de ignoranță, ci numai de rea credință.

Astfel în timpul turbărilor dela Cluj, „Pester Lloyd“, nu mai puțin decât „Pester Lloyd“, a trebuit să mărturisească fără de rezervă, că a reprobus dintr-un diar român căteva cuvinte insultătoare, care n'au fost nici o dată cuprinse în acest diar.

Același lucru ni se întâmplă în fiecare zi aproape. O dată, o singură dată nu ni se va întâmpla, ca un diar maghiar să reproducă fidel ceea ce dicem noi: ori reproduc fals, ori nici nu iau notația despre noi.

Cetitorii nostri de sigur vor admite, că atât noi, cât și ceilalți colegi români ai nostri, suntem aspri în ceea ce privesc aprețierile noastre asupra actualei stări de lucruri: Maghiarilor însă chiar nici această asprime nu le este destulă; ei mai adaugă și dela dinșii.

Dacă lucrurile se vor urma tot astfel, în curând, foarte în curând poate, vom ajunge atât de departe, încât va fi peste putință să ne mai putem înțelege.

Revistă politică.

Sibiu, 17 Iulie st. v.

Punem astăzi sub ochii cetitorilor **întregul manifest al tinerimei universitare din Agram**, adresat națiunii croate:

„Popor croat! Ești nenorocit și dușmanii tăi nu sună încă mulțumiți. Ești înjosit, și reaua voință a dușmanilor tăi încă n'a încetat. Ești sclav, și chinuitorii tăi voiesc să le fi recunoscător. Adăuți aminte de gloria trecută. Adăuți aminte de faptele tale eroice. Chiar și acestea sună contestate de către o ființă, care odinioară a fost servitorul lui D-ceu, părăsindu-l și pe acesta cu necredință; care a fost și în serviciul tău și te-a trădat în mod mișcă. Te înjosesc și aceia, cari te-au împins la nenorocire și cari aproba această faptă. Sunt trădători și aceia, cari doresc perirea ta și dău sprințul lor. Noi, fiii tăi recunoscători, pe căt de tare te iubim, pe căt de mult urim pre dușmanii tăi. Noi, fiii tăi recunoscători, blâstăm această sămânță, blâstăm numele și vom blâstema și amintirea lui Iuda Miskatovici și a soților lui. Noi, fiii tăi recunoscători, ne ridicăm glasul pentru dreptate, suntem setosi de resbunare și aşteptăm cu nerăbdare diua, în care trădătorii tăi să-și capete resplata cuvenită. Dat în ședința studenților dela universitatea din Agram. 1884 Iulie în 13.“

Urmările, la care a dat nascere acest manifest le-am relevat cu altă ocasiune. De astădată mai adăugem, că în organul partidului Starcsevicsian, „Sloboda“, a mai apărut încă un manifest din partea tinerimei comerciale și industriale, tot în sensul manifestului studenților universitari.

După cum era de prevăzut, nota circulară a guvernului turcesc, privitoare la **desființarea oficiilor postale străine din Turcia**, n'a întârziat de a deschide deplina atenție a diplomației europene. Procederea unilaterală a Porții la desființarea acestui privilegiu al puterilor străine, a produs o viie nemulțumire asupra cabinetelor europene; din care cauza acestea au și însărcinat pe reprezentanții lor din Constantinopol să protesteze cu toată energia contra măsurilor, ce se intenționează de către Poarta. În fața protestului unanim din partea puterilor europene, nu credem că Poarta va mai avea curagiul să aducă la îndeplinire hotărârea, ce a luat. Sfîrșitul cestiunii va fi, că Poarta va mai adăuga încă o verigă la lanțul blamagliilor sale diplomatici.

Nemulțumirea ce s'a produs prin **respingerea billului electoral de către lordii englezi**, crescând necontentit, s'a prefăcut într'un curent puternic, care a cuprins în valurile sale întreaga Englteră. În toată țara, dela un colț până la altul, se fac demonstrații imposante, la care iau parte deci de mii de oameni, protestându-se contra votului camerei lor-dilor. Astfel în Leicester, eu ocasiunea alergărilor de cai, s'a întinut o întrunire, la care au participat vre-o 40,000 de oameni. Desfăcuți în șese grupuri, demonstratorii au parcurs toate străzile orașului cu muzica în frunte și în strigăt de bucurie au ars portretul lordului Salisbury. Mare întrunire s'a întinut și în Bournemouth. Mai imposantă însă a fost

Insetiunile

Un sir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacțunea și Administrație:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumera și la poste și librării.
Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscrise nu se înapoiază.

intrunirea din Manchester, la care au participat pe 80,000 de oameni. La această întrunire a fost de față și lordul Hartington, ministrul de răsboiu. Președintele adunării a fost John Bright. Dînsul în discursul de deschidere a protestat contra votului camerei lor-dilor, adăuse însă că agitația pentru reformarea camerei lor-dilor, în impreguiările actuale nu este oportună. Scopul întrunirii, dispus președintele, este de a săli camera lor-dilor, ca la toamnă să primească billul de reformă. Dacă însă lor-dii vor respinge și la toamnă, atunci națiunii nu-i rămâne decât să ceară restrîngerea drepturilor oligarchiei. Adunarea a primit în fine o rezoluție, prin care se protestează contra votului camerei lor-dilor.

Revisuirea constituției franceze a intrat într-un nou stadiu. Raportul comisiunii însărcinate de către senat cu studierea proiectului de revisiune, a declarat că articolul din proiect privitor la atribuțiunile senatului în afaceri financiare este acceptabil, dar că senatul nu găsește nici o garanție în el, pe cătă vreme camera nu să pronunță încă în privința modificărilor ce s-au introdus la proiectul guvernului. În urma acestei declarații, primul ministru Ferry a propus să se trimite proiectul din nou la comisiune, pentru ca cu modul acesta să aibă timpul necesar de a cere votul camerei în privința modificărilor făcute. Senatul a primit propunerea lui Ferry și acum totul atenția delă atitudinea, care o va lua camera față cu modificările introduce de senat.

Cu privire la starea lucrurilor din **Elsatia și Lotaringia**, eată ce se serie dinariul „Magdeburger Ztg.“: În timpul din urmă s'au ivit mai multe simptome, din care reiese, că curențul contra Germaniei crește fără încetare. La batalionul de Landwehr, care a fost concentrat acum câteva septembri în Weissenburg și care se compune din indigeni, s'a observat cu ocasiunea congrediarei oare-care renitență. Pretutindenea se manifestă un spirit de nesupunere față cu dispozițiunile autorităților, care cu timpul poate deveni foarte periculos. În diua festivitatea naționale franceze, în mai multe locuri s'au făcut demonstrații, dându-se fără încungur expresiune idee de resbunare și reincorporare cât mai curând la Franța. La mai multe case a fost arborat standardul francez. În Thann, un oraș cu elemente per eminentiam ostile Germaniei, locuitorii nu s'au sfidat a lua în batjocură festivitatea celor, cari au participat la răsboiu. Fără îndoială, toate aceste simptome stau în strânsă legătură cu cultul de resbunare care domnește în Franța. Dacă guvernul german nu va stăru prelungă guvernul francez ca să înălțe acest cult, atunci nu vom avea nici odată liniste în țară; căci introducerea unui regim mai aspru în Elsatia și Lotaringia nu va fi de nici un folos, pe cătă vreme ideea reincorporării la Franța nu va dispărea.

Etymologicum magnum Romaniae.

Scim eu toții ce soarte a avut Dicționarul român academic, redactat de reposiții academiciani Laurianu și Maximu. Astăzi aceea lucrare, atât de scumpă pentru Academie, nu se mai poate trece nici cu preț tare să cădu: nimici nu vrea să scie de ea, însă adoratorii de mai năște se retrag și.

Între astfel de impreguiări „Dotațunea Carol I“, făcută în sesiunea generală a Academiei române din est an, are o importanță, de

care numai decât la publicarea ei a fost impresionată toată suflarea românească întrucât e scăuoare de carte. Impresiunea a fost cu atât mai favorabilă, cu cât se anunțase totodată, că s'a însărcinat cu redactarea noului Dicționar român etimologic dl Hasdău, cel mai chemat pentru săvîșirea operei adevărat grandioase. Dl Hasdău a elaborat *Cestionarul*, care se va adresa „învățătorilor sătescii, preoților și altor persoane de prin sate din toate provinciile locuite de Români“. Această cestionar nu se pare atât de interesant, încât sănem a face publicului nostru cetitor o plăcere, dacă-l vom reproduce în coloanele noastre, premițând pentru înțelegerea „Dotațiunei Carol I“ chiar și istoricul ei precum urmează:

Deschidând sesiunea generală a Academiei române din 1884, M. S. Regele a rostit următoarele cuvinte:

„Având onorul de a fi membri ai acestei adunări, Regina și Eu venim totdeauna cu bucurie în mijlocul D-voastre, spre a asculta discuțiile scientifici, pe care le urmărim cu un interes neîncetat. Si cum poate să fie altfel, când lucrările de căpetenie ale Academiei sunt istoria și limba, temeliele existenței noastre naționale? Teara datorescă astăzi Academiei un sir de documente istorice, ascunse până acum, și care au fost scoase din întuneric prin ostenelele neobosite ale membrilor ei, respândind astfel o nouă lumină asupra trecutului neamului românesc. Nu mai puțin însă trebuie să ne ocupăm și de viitor..... de limba noastră, care să aștrângă neînținsă în câmpii roditoare ale Dunării, în plaiurile mărețe ale Carpaților, aceste ținuturi încântătoare, descrise cu măestrie și în o limbă, aşa de curată de poetul nostru popular V. Alexandri. Ce sarcină mai dulce poate avea Academia decât a lăsa sub paza sa această limbă veche, pe care poporul o înțelege și iubesc? Manținem dar aceste frumoase expresiuni în trebuințate de străbuni, și nu ne temem de cuvinte care au căptădat de veacuri împămentenirea.

„*Superflua non nocent.*“

„Ce limbă are norocul de a dispune de patru cuvinte pentru o însușire, care trebuie să fie mandria fiecăruia popor, care trebuie să fie serisă pe steagul fiecăruia armate: voimie, vitezie, bravură, eroism? Să ne ferim însă de o îmbelșugare de expresiuni moderne, care, nepunând o stăviloare, va înstrăina poporului limba sa.

„Am fost îndemnat a rosti aceste câteva cuvinte prin dragostea care am pentru frumoasa și bogată limbă română și fiind încredințat că dorința mea — îndrăsnescă a dice și a Academiei — nu rămâne un *pium desiderium*.“

„Supun dar la chibzueala D-voastre, dacă nu ar fi folositor de a face un fel de *Etymologicum magnum Romaniae*, conținând toate cuvintele vechi, care altmîntrele vor fi perdute pentru generațiunile viitoare.“

„*Verba volant, scripta manent.*“

Spre a sprințini această întreprindere, pentru care patru, cinci, șase ani vor fi tre-

„buinciosi, pun în fiecare an modestă sumă de șese mii de lei la dispoziția Academiei.“

„Întrădevăr, lucrarea aceasta este foarte întinsă, poate chiar nemărginită; să ne amintim, însă, cuvintele lui Horațiu: *Est modus in rebus, sunt certi denique fines*, și sunt convins, că opera Academiei care-și va ridica și un monument neperitor, va fi încoronată de o isbândă fericită.“

Chibzuind asupra dotației Maiestății Sale, Academia Română a binevoită a-mi încredință mie îndeplinirea Augustei dorințe și a primii totodată următorul prospect, pe care mă creștem dator și supune spre aprobare:

„Lucrarea, care se va executa din dotația M. S. Regelui, nu va avea în vedere anume limba română literară de astăzi, ci mai ales limba cea veche și graiul actual al poporului cu divergențele sale dialectale.“

Pentru limba cea veche vor servi ca fûntâne:

1. Texturile vechi române tipărite și manuscrise;

2. Cuvinte sau locuții române de prin vechile documente scrise slavonesc sau în altă limbă străină;

3. Actele vechi publicate sau inedite scrise românesc;

4. Vechile dicționare și glosare române manuscrise.

Pentru graiul actual al poporului cu divergențele sale dialectale vor servi ca fûntâne:

1. Scriitori moderni foarte populari, precum Alecsandri, Costachi, Negruzzu, Anton Pann etc. și unii scriitori de pe la începutul secolului.

2. Dicționarele și vocabularele române, mai ales acelea din prima jumătate a secolului, dar toate cernute prin excluderea neologismelor.

3. Poesiile poporane, dicțioarele, locuții proverbiale etc. publicate sau inedite.

4. Archaisme și provincialisme adunate de-a dreptul din gura poporului. Întrucât graiul conservă până astăzi, elemente dispărute din limba literară.

5. Terminologia tehnică vulgară din istoria naturală și din viața industrială.

Pentru înăvuțirea ultimelor două rubrice, a patra și a cincia se vor consulta învățătorii sătescii, preoții și alte persoane de prin sate, din toate provinciile locuite de Români, cărora îl se va adresa un cestionar ad-hoc, tipărit într-un mare număr de exemplare sub titlul de: *Dotațiunea Carol I. Programă pentru adunarea datelor privitoare la limbă română*. Răspunsul la acest cestionar, după ce vor fi utilizate, se vor depune în original în archiva Academiei.

Stabilită pe aceste baze, lucrarea va da după putință pentru fiecare cuvânt, pe lungă traducerea sensului general în limba latină sau în cea franceză, următoarele rubrice:

a) Formarea cea mai răspândită și formele dialectale vechi și noi;

b) Diferitele accepțiuni cu citarea exemplelor din fûntânele indicate mai sus.

e) Filiațiunile istorico-etimologice.

Spre a fi înlesnit în sarcina curat materială, având o neapărată trebuință de cel puțin trei tineri cari să lucreze sub direcția sa, primind o modestă retribuție, guvernul va fi rugat din partea Academiei să iee cu acest scop o măsură ce va crede de cuvîntă.

„Opera întreagă urmândă a fi terminată în interval de 6 ani, în fiecare an autorul va prezenta Academiei o parte din lucrare, însotită de un raport despre mersul ei ulterior. Tipărirea definitivă se va putea începe în sesiunea generală din anul 1885, după ce Academia va fi luat cunoștință de un specimen al operei.“

Grăbindu-mă acum, cu o oară înainte, a da la lumină „Cestionarul“, despre care vorbesc prospectul, îmi permit a trage atenția coreșpondenților mei asupra următoarelor puncte:

1. A mu răspunde la toate cestioniile, ci numai la aceleia în privința căror corespondent e în deplină cunoștință de cauză.

2. A arăta totdeauna cu precisiune localitatea, în care se întrebă cuvântăză cuvântul.

3. A însoții fiecare vorbă de câteva fraze în care ea figurează, pentru a se putea înțelege astfel mai bine sensul cuvântului sau deosebitele lui sensuri în gura poporului.

4. A transcrie vorbele și frazele că se poate mai fonetic, așa cum le rostesc poporul.

5. Răspunsurile să se adreseze: d-lui B. P. Hasdău, la București.

(Va urma.)

Corespondență particulară a „Tribunei“.

Turda, 12/24 Iuliu, 1884.

În Nrul 72 al „Tribunei“ corespondență din Turda cu datul 22 Iuliu n. a. c. subscrisa de „Silvan“, arătând, că preoțimea din tractul Turdei să declară solidară cu conclusul sindicului archiepiscopal din anul curent, cu privire la împărțirea ajutorului de stat, decidând a se publica această otârfie, afirmă că eu din propria putere am ținut la mine această declarație a preoțimiei, și astfel ea n'a văzut lumina dîlei prin diarele românesci.

Se mai afirmă că eu dela început prin semne și făt dovedi, că sunt contra acestei declarații, și că mersul lucrului întăresc presupunerea d-lui corespondent în portarea mea.

În fine din corespondent „Silvan“ fără nici o cruce aruncă grele învinuiri asupra antecesorului meu în ce privesc îngrijirea pentru mersul regulat al trebilor bisericesci și scolare, și constatănd că: „ca la noi la nime“, nimitt se întrebă până când tot așa?

Nu sun eu chemat a apăra persoana antecesorului meu, aceasta o vor face alții. Starea deplorabilă a acestui protopopiat nu sciu în căt se poate și în căt nu atribui predecesorului meu ceea ce sciu eu este, că consistorul archiepiscopal a luat măsurile spre îndreptarea răului, și cu ajutorul lui Dumnezeu lucrurile se vor îndrepta.

Eu n'as recurgere la ospitalitatea DVoastră, d. Redactor, dacă în numita corespondență n'ar fi atinsă și persoana mea, și lucrului nu i

s'ar da formă, ca și când eu aș fi cauza tuturor retelelor de pe aici.

Spre clarificarea lucrului voi dice și eu unele și altele, și DVoastră nu-mi veți refuza dreptul de a mă apăra acolo unde sunt învinuviat.

Sum trimis de 5 luni aici la Turda ca administrator protopresbiteral. De atunci și până în acest moment lucru pentru a aduce ordine în tractul încredințat administratiunii mele.

Pasii întreprinși de mine se cuprind în acte, și actelele le astern consistorului archiepiscopal spre competență afacere.

Este cetezată afirmația domnului „Silvan“ că pe aici nu se lucră nimică și că cei mai mari nu se îngrijesc de ale bisericii.

Eu ca administrator protopopesc stau în legătură cu organele mele superioare bisericesci, și lucrurile oficiale nu le public prin diare. Archiva protopopească și cea consistorială vor dovedi, că domnul „Silvan“ este în rătăcire în căt privesc starea protopopiatului dela venirea mea aici. Dacă afirmarea DSale se reduce la funcționarea antecesorului meu, atunci ea poate avea ceva basă, căci aici la protopopiat eu n'am afănic o archivă, și nu mă pot orienta despre cele lăsatice pe terenul bisericesc și scolar.

Durerea domnului „Silvan“ se vede a fi isvorit din împreguirea, că până acum nu s'a publicat încă declarația preoțimiei în cestină ajutorului de stat.

Spre liniștirea domnului „Silvan“ observ că eu am espedat această declarație la redacția diariului nostru „Telegraful Român“, pare-mi-se însă că „Telegraful Român“ prin respunsul dat protopopului din Săliște, că pentru sine, a rezolvat toate eventualele declarații preoțesci în acest obiect.

Mam simțit obligat față cu publicul român a face aceste observări, și modestia nu mă iartă să mă mai estind. Părerea mea este: lucrurile unui oficiu protopopesc nu sunt chimate a fi publicate prin diare. *

Primiți domnule Redactor expresiunea afectiunilor mele simpatice.

devotat

Ioan Reou m. p.

administrator protopresbiteral.

Cronică.

Ajutor împăratesc. Maiestatea Sa a dăruit pentru zidirea de biserici: comunei bisericesci Băla 200 fl., comunei bisericesci Băbuț 100 fl.

Numire. Demetru Ioanescu paroch în comuna Petriș protopresbiteral Lipovei, e de numit de capelan castren clasa II la Regim. Alexandru al III-lea împărat Rusiei Nr. 61.

*

Întâlnirea împăratilor. Post foaia oficială din Berlin serie următoare: „În sensul unei telegrame din Gastein, în urma dispozițiilor luate până acum, împăratul Wilhelm va pleca din Gastein la 5 August n. spre Salzburg; în 6 August n. se va întâlni în Ischl cu împăratul și Regele Austro-Ungariei și în 7 August n. va reîntoarce la Berlin. După o telegramă a diariului „Czas“ Maiestatea Sa împăratul și Regele Francisc Iosif I se va întâlni în Granica

*) Aceasta e și părerea noastră, și credem că nici nu există intenție de a pune la îndoială consecința de către a Părintelui administrator I. Reou. — Red.

Sofron ear tușă.

Care va să dică astă stă la pândă! — grăi Iorgovan în el și plecă hotărît spre Simina.

Sofron ești cu furca'n mâna.

Iorgovan se facă, că nu-i bagă de seamă.

Acum Sofron aruncă furca căt colo și o lăudă spre fețiorul stăpânului seu, care se opri încale și-l așteaptă.

Simina rămase încremenită, ear Neacșu plecă spre cei doi flăcăi.

Ce vrei tu cu fata aceea? — întrebă Sofron liniștit, de tot liniștit.

Ce vrei tu? — îl întrebă Iorgovan.

Eu vreau s'o iau de nevastă! — răspunse Sofron.

Eu nu vreau s'o iau! — grăi Iorgovan deschis.

Atunci las'o'n pace!

Nu mă lasă ea pe mine!

Sofron se dete un pas înapoi. Acum era acum: ce putea el să facă?

Minți! — strigă el, — minți, minți!

Simina, cuprinse de frică, făcă un pas înapântie și se puse între amândoi.

Nu minte, Sofrone, — grăi dinăuntru ridicând mâna. — De când e lumea nu s'a spus adevăr mai mare.

Sofron rămase cu ochii întinși la pămînt, și pămîntul nu se deschidea, ca să-l îngheță.

Ridicându-și apoi privirea se uită lung și la Iorgovan și la Simina: ar fi vrut să vadă ce

Foița „Tribunei“.

Pădureanca.

Novelă

de

Ioan Slavici.

(Continuare.)

VIII.

Seară, după ce oamenii au început a se alina, Simina umbă cuprinsă de neastemper de încă păna colo, și nu putea să se depărteze, pentru că bătrânușul nu-i mai lăsa ochii de pe dină.

Taică! eu mă duc și mă întorc! — îi dîse ea voind să se depărteze.

El o apucă de mâină și o întrebă unde se duce.

Am o vorbă cu Iorgovan, — răspunse ea cu inima deschisă.

B

cu Țarul Rusiei, de unde vor lua calea amendoi preste Varșovia către Alexandrovo, unde va avea loc întâlnirea celor trei Împărați.

Cine a fost păcălitul? Românii din Oca dispun de o majoritate hotăritoare cu toate meșugirile legei electorale, prin care și Maghiarii locuitori în bordeie sunt alegători. În ziua de Săptămîna, când s'a ales reprezentanța comună, Românii s'au dus totuș deodată la vot. Când i-a vîluit dîl vice-comite, care se legăna deja în vizurile cele frumoase, că Românii din Oca fac pasivitate și în cele comunale, l-a cuprins o groază. A început a striga, că acum e cholera și să nu între atâtia deodată. Un proprietar mai mărișor dintr-o Maghiarii din loc, cugetând, ca prin o momeala să spargă zidul cel încheiat al hotărîrii Românilor de a fi totuș uniți în cuget și în simțire, a provocat pe un Român la sine să-i dea un fănuș în parte. Românul a promis, că va merge să se înțeleagă asupra propunerii și a votat cum l-a învățat conștiința. Ispititorul a vîluit că nu prinde ispita și a tăcut. Când mai târziu s'a dus să intrebe de condițiunile, în care vrea dîl proprietar să-i dea fănușul, primește drept răspuns înjurături de surugiu și pe urmă: „Dute la Duma să-ti deea el fănuș dacă ai votat cu el!“. „D-le!“ răspunde Românul cu tot cumpătul românesc, eu n'am lipsă să mă duc la Duma și n'avem lipsă să viu nici la D-ta, eu dacă am venit, am venit fiind că D-ta m'ai chemat; de altădată voi să nu mai viu pe vorba D-tale. Sănătatea bună!“ — Tablou!

Avansament?! Dr. Szöcs Sándor, fost vice-notar și vice-comite onorar la oficiul comitatului Sibiuului, mai târziu senator provizor la magistratul opidian din Oca, a ajuns acum cancelist definitiv la același magistrat.

Furtul dela gara din Cluj. În Praga a fost arestată amoreaza lui Ludovic Schilling, care a defraudat cele 27,000 fl.; la ea s'au aflat 1000 fl., tocmai voia să meargă la băile dela Carlsbad. Dînsa va fi exortată la Cluj.

După alegeri. Cetim în primul Nruilui 56 al „Luminatorului“ din Timișoara următoarele: „Eată un exemplu, fapt adevărat și complet, despre a căru veritabilitate garantăm:

În oare-care comună din Banat, ce are un preot cult, zelos Român, totdeauna naționalist, aușisem că preotul resp. cu totuș alegătorii părtinăcesc pre candidatul guvernamental. Mergând la dînsul, îl întrebai de cauza, pre carea eu nu mi-o puteam explica. El răspunde: D-le, poporeni mei cei mai de frunte, respective comuna întreagă, datoresc... cutări domn părtinitor al guvernului, cu circa 6000 fl. (cu camete cu tot) bani împrumutați în foame; mi-a promis, că de vom vota cu candidatul guvernamental, — ne sterge toată datoria, de unde nu — îmi ia la execuție pre cei mai de frunte oameni, și mi-i nimicesc. Eu, ca preot, am datării să-i scutesc, dar chiar dacă n'as vră să mă închin lor, oamenii să ar duce fără mine, ori prete mine, căci își preved pericolul. Preotul și alegătorii au votat, 6000 fl. li s'au iertat!“

Cei mai impuși din comitatul Aradului. Foile din Arad comunică lista celor mai impuși din comitatul Aradului: Cea mai mare dare plătesc contele Tibor Károlyi în suma de 12.625 fl. după proprietatea sa dela Macsa, al doilea urmăză contele Robert Zselinsky cu o dare anuală de 9.550 fl. după proprietatea dela Curtici,

este în el de ea îl iubesc atât de mult și ce lipsește în ea de el nu este gata să intre în foc pentru dînsa.

Nu s'a sfîrșit încă! — grăi el întorcându-se înapoi. — O să vedem, o să mai pătim noi multe.

Neacșu rămase neclintit între Simina și Iorgovan.

Era dus Sofron și era par că dus pentru vecie: Simina îl alungase, și nimenei nu-i mai putea dicea să se întoarcă.

Bătrânu se uită drept în fața lui Iorgovan. Multe ar fi avut să-i dică, dar cu o singură vorbă Simina îl desvinovățise.

Și dacă nu vrei, de ce nu vrei? — întrebă el în cele din urmă.

Iorgovan scia de ce nu voiesce, dar era bătrânu acela slabălog, căruia nu voia să i-o spună, pentru că îl dorea grozav cuvântul seu în urechile lui.

De ce nu vrei, dacă vrei, că vrei? — întrebă Neacșu stărtitor.

Pentru că nevastă mea nu are să-mi fie nimai mie nevastă, — îi răspunse Iorgovan, — ci și părinților mei noră și rudelor mele om din casă, și ar trebui să fie moarte de om.

Pe Simina o înneccă plânsul.

Ea ră Busuioc n'aușise nimic din toate aceste și era bine că n'a audit, pentru că n'ar mai fi avut ochi să-i vadă feciorul, care l-a osândit atât de greu.

al treilea contele Frideric Wenckheim cu o contribuție de 8.640 fl. după bunul seu din Székudvar. Urmează apoi: Ladislau Solymossi din Borșa cu 7900 fl., Sigismund Béhúz în Șiria cu 6216 fl. 97 cr., alți trei cu o sumă de căte preste 5000 fl., doi cu căte 4000 fl., doi de preste 3000 fl., șese de căte preste 2000 fl. și 24 cu contribuție de preste 1000 fl. Cel ce plătesc mai puțin dintre cei impuși și un proprietar din Pecica cu o contribuție anuală de 171 fl. 18 cr.

Grindină în Pancota. La 26 a I. c. s'a descărcat asupra comunei Pancota o furtună mare. A picat grindină în mărimea ouelor de porumb. Grindina a cauzat daune cu deosebire în vii.

Restaurarea academiei Iosefine. Restaurarea academiei medicale - militare Iosefine din Viena e hotărâtă în principiu. Menirea acestei academii e în forma medici pentru armată. Planul organizării și următorul: Profesorii specialisti vor fi luati parte dintr-o civilă parte din armată, pentru obiectele speciale și curat militare. Profesorii vor avea aceeași rang cu al profesorilor de universitate. Comandantul institutului va fi un medic militar general de stab sau un medic superior de stab de clasa primă. Vor fi primiți în fiecare curs căte 50 de elevi; numerul total al elevilor, computând și pe doctorandi, va fi de 300. Elevii se împart în stipendisti și elevi, cari plătesc. Cesti din urmă vor plăti o sumă anuală pentru susținere, care sumă se va statori mai târziu. Stipendistii sau bursierii vor plăti numai la început odată pentru totdeauna suma de 100 fl. pentru echipare; în anumite cazuri exceptionale vor fi înșe absolviți de platirea taxelor. Elevii vor avea vîpt și cuartier la olaltă, vor purta uniformă și vor primi instrucție în disciplină. De asemenea sunt scutiti de toate taxele de rigorosare și promociune. După promovarea la gradul de doctor vor fi complet ajustați, provedeți cu cărțile și instrumentele necesare, vor fi numiți de medici superiori cl. II cu dreptul de înaintare. Din a lor parte elevii se vor obliga a servi 10 ani ca medici militari. Planul studierilor e conform cu cel al universității, cu deosebirea că în academie se vor ţine examene semestrale pentru a putea controla progresul elevilor. În casul de a fi careva dintre elevii bursieri eliminat pentru disciplină sau clasă rea în studii, dînsa va avea a rentorna academiei speseele.

Varietăți.

(Hoți păcăliți). În noaptea din 28 spre 29 August a fost sfidătă expoziția d-lui Iosif Schuster din strada Cisnădiei de nișce oameni necunoscuți. În expoziție erau expuse sticle cu vin. Furii au dus cu sine 10 sticle. Expoziția au umplut-o cu tînă de mânie că s'au aflat păcăliți, afând în sticlele furate în loc de vin de butelie apă colorată.

(Factori postali aeriani.) Cetitorii nu trebuie să se mire de acest titlu ciudat. Sunt factori aeriani... și și fac foarte bine serviciul.

De mai mult timp se ocupă în insulele Fidji de mijloacele dăiimbunătăți serviciul postal. În acest grup de insule, despărțite unele de altele prin nișce curenți puternici, nu erau decât nișce mici vapoare pentru a aduce corespondențele la destinația lor, astfel că scrisorile și depesile nu veniau la adresa lor de către în mod foarte ne-regulat. Aceste întârzieri cauza adesea comercianților cele mai mari neajunsuri.

Când il vîduse pe Sofron mergând spre fiul său, de odată și înțeles că-l duce pe slugă și, cuprins de spaimă, încep să pipteze prin întuneric și tot cu mâna goală esă.

Când s'a ivit în pragul casei, Sofron se întorcea înapoi, iar cei-lalți trei steteau la poartă de către unul de altul.

El și spuse lui Iorgovan să încuea ușă, când se va întoarce în casă, apoi se duse să se culce.

Întrat abia, el auă cheia în broască și pașii lui Iorgovan prin tindă, dar tot nu putea să doarmă.

Feciorul lui și sluga lui se certau asupra unei fete, și feciorul lui n'avea destulă vîrtute în el, ca să-i rumpă gândul dela o fată, după care umblă și sluga.

Popa Furtuna însă tot el cel mai cuminte.

Nu și-am spus eu?! — răspunde el după ce Busuioc și spuse cele ce vîduse. — Așa e cum am dîs: dacă i-ar fi de nsurătoare, nu s'ar ascunde, când voiesce a sta de vorbă cu dînsa. Lasă-l, frate, să-si trăiască și el tinerețe.

Ba nu-l las! — grăi Busuioc scurt.

Îl vedea par că pe Pupăză făcând mătăni și sărutând pămîntul.

Îa-o cu tine, — și răspunde apoi hotărît, — și grijea mea e să nu se mai întoarcă.

(Va urma).

Pentru a îndrepta această stare de lucruri, cățiva coloni europeanii adoptă sistemul postală, pe care o întrebuițără Francezii în timpul asediului Parisului. Această sistemă deține cunoștuță — este pe căt de simplă pe atât și de ingenioasă. Ea consistă din a dresa porumbei călători — încredințându-le scrisorile și alte corespondențe.

Acum în urmă s'au făcut experiente între Suva și Larrika, două porturi ale insulelor Fidji. Factorii aeriani și-au făcut serviciul foarte bine, împărțind într-o oră toate depesile și scrisorile. În fața rezultatelor dobândite, autoritatele din insulele Fidji au otărit de a introduce această inovație în toate insulele Archipelagului, și de căteva dîle porumbei călători au intrat ca factori în serviciul guvernului.

(Un pesce dresat.) Diarele din America spun, că un anume John Brown răspunde în acest moment la New-York un pesce dresat, care execută tot felul de comedii într-un basin luminat cu lumină electrică. Repertoarul acestui pesce învățăt se compune din decese numeroase. Eacă căteva din ele: No. 1. Sir Ulysse — acesta este numele acestui artist — înaintea până în mijlocul basinului. Ajungând aici, ia o poziție verticală și se întoarce în loc de vră două-spre-decese ori cu coada în aer și cu o mare repezicione. Eacă căteva din ele: No. 4. Ulysse sare printre cerc cu hărțile de mătăsă, ținut de doi stacoji, cari sunt călăreții circului acuatic. Apoteosa: Sir Ulysse înămată cu repezicione de vră două-decese deori, la sunetul instrumentului numit Yank Dooce, în giurul busturilor lui Washington și Lincoln, aşedate în basini, și pune în fine pe piedestalele acestor busturi două mici drapele cu colorile Statelor-Unite. Impresarii previn publicul, că sir Ulysse nu va fi seamă de bravo și de bis, din cauza, că aceste exerciții îl obosește atât de mult, în căt este nevoie, ca îndată să se odihnească.

(Un soț foarte iubit.) — Moravurile mormone, din punctul de vedere al poligamiei, sunt foarte mult practicate în Europa, dar cu oarecare discreție inspirată cel puțin de teama legilor. Un diar spune că numitul John-Artur Beat, un bun Irlandez, a voit să facă mormonism autentic. El a început mai întâi — căci trebuie un început la toate — prin a lăsa o soție. Aceasta era o tinere Engleză, care se numea Elisabeta și care avea părul roșu.

Ea îl făcă fericit, atât de fericit în căt dorii să scie dacă o alta miss i-ar procura aceeași fericire! El întâlni pe o a doua miss. Aceasta era oacheșă. El o lăsa de soție și gustă cu dînsa fericirea fără să împartă cu nimenea altul.

„Merge foarte bine, răspunde el; să mai încercăm cu o a treia soție“. Această succese. Atunci luă o pată, pe urmă o a cincea, și probabil că ar fi luat de soție o și o săse femeie, dacă poliția nu ar fi venit să-l împedice în ideile sale casnice. El a fost arestat, și, după o instrucție din cele mai minuțioase, fu trimis naintea juriului din Dublin.

Aci se vîdă un frumos spectacol; se vîdură cinci femei ardînd de același foc pentru același obiect. Master Beat rezolvase greu o problemă de a fi iubit pentru sine.

Se citiră scrisorile ce acese cinci soții îi scriaseră. Este cu neputință cui-va să-i închiuiască ceva mai placut ca scrisorile acestor doamne. Ne pare rău că nu le avem pentru a le pune supt ochii cetitorilor.

Doamnele Beat se rugă să genuchi de juriu pentru a le da pe „angerul“ lor, pe „scum-pul lor soț“. etc.

Judecătorul, jurații, advocații, priviau toți cu ochii atenționați asupra acestor femei și ascultați uimiti rugăciunile lor.

Nici odată ei nu asistaseră la un asemenea spectacol; nici odată nu audiseră în sedință publică cuvinte mai pline de iubire. Aceasta era ceva cu totul shocking.

Jurații fură rușinați de acest spectacol. Ei deteră singurul verdict ce le fu cu putință: dechiarără pe acusat de nebun. De aci înainte cele cinci soții ale lui Master Beat sunt disponibile.

(Pletele în China ca domolitoare a mâniei.) E cunoscut, că Chinezii își tună tot părul capului afară de un moț mic și subțire. Cica aceasta o numesc Chinezii „Penze“, carea joacă un rol însemnat în tabela de contribuție a Chinezilor. „Penze“-le după cum sunt mai lungi ori mai scurte, mai subțiri ori mai groase, sunt supuse unei anumite taxe. Fiecare Chinez își cultiva și grăsesce cica ca ochii din cap. Vai și amar contrarului, care ar putea să atingă sau să smulgă cuiva această cică. O astfel de cutezanță i-ar primejiu viața. Când se întâlnesc doi Chinezii, grăbea cea dintâi le e să-i înverătă cica în giurul capului. Cu acest lucru trece totdeauna atâtă timp, încât de multe ori contrarii întâlnindu-se până a îsprăvi cu învertirea pletelelor se desmănie. Ești mod „Penze“ a Chinezilor scutesc pe mulți de bătaie și uneori chiar și de moarte. Se recomandă drept recoritor pentru cei iuți de fire moda de a purta cică; treabă lor dacă vor grigii să o ascundă sau să o lase în grăbea inimicului.

(Progresele mormonismului). Pe când reprezentanții Statelor-Unite sunt pe cale de a edita legi contra Mormonismului, zelul misionarilor mormoni în Europa e atât de mare în căt poliția din Viena a fost nevoie să iee măsuri pentru a opri propaganda. Misiunea trimisilor nu se mărginesc într-o convertire a convertită, dar constă și în a recruta femei destinate a popula raiul pămîntesc numit Utah. Ei trimite sefii lor religioși fotografii de ale Europenelor mai mult sau mai puțin convertite la mormonism. Episcopii din partea locului arată aceste portrete sefilor lor, și cărora le plac iau indatorirea de a plăti medallionul neofitelor și de a le primi cu cordialitate la sosirea lor.

(Istoria unui dinte.) În sezonul anului acesta în Londra se vorba mult de o bijuterie, pe care o avea lordul Cecil G. un cavaler din societatea hig lif. Această bijuterie era un dinte alb ca neaua și legat în brillante pe care lordul îl purta ca medallion acătat de catena orologului său. Dintele l-a căptă lordul ca present dela Mrs. Georgiana, o vedetă dinăuntră, de care era amoresat. La o vizită împotriva lui iubitei sale că cohetează cu toată lumea și apoi îi dîse: „Îmi juri că mă iubesc, cum să pot crede când văd că la toți le rădi ca și mie. O, de-a sefi să suferă văzându-te rădând în societatea adoratorilor ce te încungură; de a-i putea cunoaște suferința mea te-ai indura de mine!“ „Ce-mi ceri ca să te pot convinge de amorul meu? Cere ori-ce, numai ca să nu mai rădă.“ „Ai în stare să-mi dai ori-ce dovadă?“ „Ori-ce dovadă ai cere să fiu să te iubesc cu patimă și te voi iubi în veci, — te voi iubi cu atât mai tare.“ Fără de a mai dîce un cuvânt Mrs. Georgiana trage clopoțelul, servitorul se prezintă, primește mandatul și se depărtează. Prește o jumătate de oră servitorul se întoarce însotit de un domn imbrăcat în negru. Mrs. Georgiana se retrage, însotită de nouă oaspe, în budoarul ei. Dupa câtva timp se audă un tipet și în curând apare Mrs. Georgiana prezentând iubitului ei un dinte mic alb ca zăpadă și săngeros apoi se retrase. Lordul sărută dintele, lăsă să-l lege în brillante și îl purta totdeauna acătat de catena orologului său. Mrs. Georgiana din aceeași zi devine melancholică, abia din când mai suridează. Toată societatea se miră de această schimbare, însuși lordul părea, că nu o mai cunoaște, ba din fi în simț, că perde din iubirea ce a avut-o către tinere văduvă. Acum băgă de seamă, că aceea pentru ce iubea el pe Mrs. Georgiana, era veselia și risul ei drăguș. În o zi se prezintă lordul din nou la Mrs. Georgiana și-i dîse: „M

TRIBUNA

Sciri economice.

Comitatul Albe-i-inferioare. În ținutul Abrudului s'a sfîrșit săpatul de a doua oară; timpul umed împedează uscatul fénului. În cercul Conței grâul și săcara sunt mijlocii; viile promit numai un cules mijlociu. În cercul Aiudului grâul dă o recoaltă bună, săcara și mijlocie; sămânăturile de primăvară sunt bunișoare.

Comitatul Bistrița-Năsăud. Pe teritoriul cercului Șieu-mare recoalța grâului promite a fi numai submijlocie; sămânăturile de primăvară sunt slabe. În cercul Beșenăului recoalța aternă dela timp; fénul s'a strins dar e puțin. În cercul Năsăudului starea sămânăturilor e favoritoare, curuzele sunt bune, fénul s'a adunat.

În Comitatul Brașovului starea bucatelor e în genere bună; recoalța grânelor e între bună și mijlocie.

Comitatul Făgărașului. În cercurile Făgăraș, Arpaș și Șarcia sămânăturile de toamnă în urma ploilor sunt doborite la pămînt, ceea ce îngreuează seceratul, holdele sunt însă bune atât calitative cât și cantitative. Ovăsul e frumos, curuzele se desvoală frumos, orăul în genere e slab.

Comitatul Hunedoarei. În cercul Gioagului inferior grânele sunt bune; săcara, ovăsul și orăul se desvoală frumos; curuzele sunt bune. În cercul Devei recoalța grâului se poate dice că e bună; grânele de primăvară sunt mai slabe. În cercul Băii de Criș sămânăturile sunt frumoase și promit o recoalță mai bună decât mijlocie; bucatele de primăvară sunt bune; poame nu vor fi multe; sămânăturile de toamnă sunt coapte.

Comitatul Sibiului. În cercul Cisnădiei grâul, orăul și săcara dau o recoalță bunișoară; curuzul se desvoală bine; în și cânepea va fi mai multă ca în anul trecut. În cercul Nocrichului sămânăturile, atât ceala de toamnă cât și ceala de primăvară, sunt bune. În cercul Sibiului sunt în general slabuțe; grâul promite o recoalță submijlocie.

Bursa de București.

Cota oficială dela 26 Iulie st. n. 1884.

Renta amort. (5%)	Cump. 94 ³ / ₄	vînd. 95 ¹ / ₂
Rur. conv. (6%)	"	97.75
Impr. oraș. București	"	"
Banca națională a României	1390	1400
Act. de asig. Dacia-Rom.	340	345
Credit mob. rom.	202	207
Act. de asig. Națională	236	240
Scrisuri fonciare urbane (5%)	"	87.50
Societ. const.	260	263
Schimb 4 luni	"	5.40%
Aur	"	"

Bursa de Viena

din 28 Iulie st. n. 1884.

Rentă de aur ung. 6%	122.15
" " hârtie " 4%	92.05
" " hârtie " 5%	89.—
Imprumutul căilor ferate ung.	142.40
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune)	96.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (2-a emisiune)	118.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune)	102.—
Bonuri rurale ung.	101.50
" " " cu cl. de sortare	101.—
" " " băňătene-timișene	101.25
" " " cu cl. de sortare	101.—
" " " transilvane	101.50
" " " croato-slavone	100.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	99.50
Imprumut cu premiu ung.	115.60
Losuri pentru regulaarea Tisei și Segedin	115.10
Rentă de hârtie austriacă	81.50
" " argint austriacă	81.85
" " aur austriacă	103.50
Losurile austri. din 1860	135.50
Acțiunile băncii austro-ungare	855.—
" " de credit ung.	310.75
" " " austr.	908.—
Argintul	—
Galbeni împărătesci	5.73
Napoleon-d'ori	9.66 ¹ / ₂
Mărci 100 imp. germane	59.60
Londra 10 Livres sterlinge	121.70

Bursa de Budapest

din 28 Iulie st. n. 1884.

Renta de aur ung. 6%	122.—
" " hârtie " 4%	92.—
" " hârtie " 5%	88.95
Imprumutul căilor ferate ung.	142.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune)	96.40
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (2-a emisiune)	118.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune)	102.—
Bonuri rurale ung.	101.50
" " " cu cl. de sortare	101.25
" " " băňătene-timișene	101.25
" " " cu cl. de sortare	101.—
" " " transilvane	101.—
" " " croato-slavone	100.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	105.—
Imprumut cu premiu ung.	115.50
Losuri pentru regulaarea Tisei și Segedin	114.75
Rentă de hârtie austriacă	80.75
" " argint austriacă	81.60
" " aur austriacă	103.25
Losurile austri. din 1860	135.50
Acțiunile băncii austro-ungare	856.—
" " de credit ung.	310.75
" " " austr.	308.30
Scrisuri fonciare a le institut. de cred. și ec. „Albina“	101.50
Argintul	—
Galbeni împărătesci	5.75
Napoleon-d'ori	9.66
Mărci 100 imp. germane	59.60
Londra 10 Livres sterlinge	121.80

Mersul trenurilor pe liniele orientale ale căii ferate de stat r. u.

Budapestă—Predeal				Predeal—Budapestă				Budapestă—Arad—Teiuș				Teiuș—Arad—Budapestă				Copșa mică—Sibiul				
	Tren de persoane	Tren omnibus	Tren accelerat		Tren de persoane	Tren omnibus	Tren de persoane		Tren de persoane	Tren omnibus			Tren de persoane	Tren omnibus	Tren de persoane	Tren omnibus				
Viena	8.25	8.35	3.30	8.00	București	7.15	—	—	Viena	8.25	8.35	Teiuș	2.39	9.50	8.20	Copșa mică	11.10	2.20	6.41	3.20
Budapestă	8.00	6.55	9.45	2.47	Predeal	1.09	—	—	Budapestă	8.00	6.55	Alba-Iulia	3.40	10.42	9.10	Seica mare	11.40	2.56	7.11	3.50
Szolnok	11.24	10.55	12.18	6.36	Timiș	1.33	—	—	Szolnok	11.14	12.28	Vințul de jos	4.04	11.09	—	Loamneș	12.23	3.45	7.54	4.33
P. Ladány	2.01	2.04	1.59	10.09	Brașov	2.06	—	—	Arad	3.35	5.30	Sibot	4.35	11.43	—	Ocna	12.57	4.25	8.25	5.04
Oradia mare	4.11	5.13	3.20		Feldioara	2.44	7.09	6.28	Glogovaț	4.16	6.39	Orăștia	5.02	12.13	—	Sibiul	1.20	4.51	8.48	5.27
Várad-Velencez	4.21	9.37	3.25		Apatia	3.03	7.41	7.07	Gyrok	4.47	7.19	Simeria (Piski)	5.44	1.22						
Fugyi-Vásárhely	4.40	9.59	—		Agostonfalva	3.18	8.09	7.42	Pauliș	5.02	7.39	Deva	6.05	1.48						
Mező-Telegd	5.02	10.28	3.56		Homorod	3.51	8.53	8.51	Radna-Lipova	5.25	8.11	Branicăea	6.34	2.21						
Rév	5.46	11.41	4.31		Hasfaleu	4.51	10.18	10.52	Conop	5.57	8.49	Illa	7.01	2.54						
Bratca	6.09	12.15	—		Sighișoara	5.11	10.55	11.56	Bérzova	6.18	9.18	Gurasada	7.15	3.09						
Bucia	6.27	12.48	—		Elisabetopol	5.39	11.36	12.43	Soborșin	7.11	10.27	Zam	7.49	3.48						
Ciucia	6.52	1.48	5.28		Mediaș	6.00	12.11	1.23	Gurasada	8.22	11.57	Soborșin	8.32	4.37						
Huidin	7.32	3.21	6.01		Copșa mică	6.29	12.35	2.07	Bérzova	9.18	9.58	Bérzova	9.19	5.30						
Stana	7.51	3.54	—		Micăsasa	—	12.54	2.27	Radna-Lipova	9.40	12.27	Conop	9.40	5.58						
Aghirish	8.12	4.34	—		Blaj	7.02	1.29	3.06	Pauliș	9.02	12.57	Radna-Lipova	10.16	6.38						